

شناختی که از پیش از من داشتند، پذیرفتند که در این پروژه حضور داشته باشند.

کار با چنین کستی حتما توجه و ریز بینی در تمام ابعاد را میطلبد.

بله، درست می‌فرمایید. کنار هم قرار دادن این هسته تقریباً ده نفره از بازیگران شناخته‌شده که هر کدام بلااستثنا در پرونده کاری‌شان با کارگردان‌های مطرح ایران کار کرده‌اند امر بسیار مهم بود و طبیعتاً در تخصیص نقش‌ها هم با احترام کامل این کار انجام شد. من حتی در بحث تیتراژ و نحوه معرفی بازیگران اهتمام ویژه به خرج دادم و حقیقتاً در بحث تیتراژ زدن خیلی اذیت شدم، چون می‌خواستم حق همه ادا شود و هیچ‌کس دلخور نشود، اما خوشبختانه همه آمدند و همکاری کردند و همه‌ی بازیگران خیلی حرفه‌ای و با اخلاق بودند. حتی فرید سجادی حسینی که خودش کارگردان است و سال‌ها دستیار کارگردان و برنامه‌ریز بوده، از جلسه اول بسیار جدی و دقیق کار کرد. او حتی چارت نقش را روی فیلمنامه رج زده بود و کاملاً آماده بود. خلاصه اینکه در صحنه، همه متمرکز و همراه بودند و من از همکاری با آنها بسیار خوشحال و راضی بودم بماند که ما جلسات پیش‌تولید زیادی داشتیم و درباره کار، فراوان بحث و گفت‌وگو کردیم.

سخن پایانی

وقتی آدم با دغدغه‌مندی یک فیلم اجتماعی می‌سازد و می‌داند که ممکن است با محدودیت‌ها و موانع زیادی از جمله ممیزی روبه‌رو شود که فیلم «مرجان» هم با آن روبه‌رو شد و ممکن است حتی توقیف شود ولی به هر حال، کسی که پای دغدغه‌اش در برابر این محدودیت‌ها می‌ایستد، رسالتش را فراموش نکرده است. من این فیلم را با هزینه شخصی ساختم و سختی‌های زیادی کشیدم. من یک عمر در سینما فعالیت کرده‌ام و هر آنچه اندوخته بودم را صرف این فیلم کردم، اما باز هم کم آوردم و قرض کردم. در واقع من «مرجان» را تا اینجا به دندان کشیده‌ام چون حمایت مالی نداشتم و همه چیز را خودم تأمین کردم. هدفم از ساخت فیلم «مرجان» این بود که دغدغه‌ام را به تصویر بکشم و گامی برای کشورم، جامعه و زنان سرزمینم بردارم. من بارها گفته‌ام که برای این فیلم از زنان را انتظار حمایت دارم چون این فیلم را برای زنان ساختم و تلاش کردم حق مطلب ادا شود. امروز در مرحله اکران هم مشکلاتی وجود دارد و فیلم‌های کم‌دی در صف اکران قرار دارند و برای اکران فیلم‌های اجتماعی مانند «مرجان» مسیر دشوارتر است. من همچنین باید یاد کنم از مرحوم آقای امیر سمواتی که چند ماه پیش از دست دادیم. ایشان وقتی فیلم را دیدند، خیلی دوستش داشتند و این حمایت‌شان برای من بسیار مهم بود. آقای سمواتی یکی از وزنه‌های سینمای ایران بود که چند فیلمش نماینده اسکار شده بود و مشاوره‌های خوبی به من دادند و فقدان ایشان برای من مانند از دست دادن پدر است. خوشبختانه «مرجان» به گروه هنر و تجربه رسید و با حمایت مدیرعامل و مدیر بخش این گروه، همراهی خوبی دریافت کردیم همچنین تلاش داریم با همکاری سینماهای سراسر کشور، اکران گسترده‌تری برای فیلم داشته باشیم. همه این تلاش‌ها در راستای دیده شدن این فیلم است و صادقانه باید بگویم ما توان تبلیغات کلان مانند فیلم‌های پرهزینه را نداریم، اما امیدوارم مردم فیلم را ببینند و به دیگران معرفی کنند. زمانی که فیلم «مرجان» را ساختم و به پایان رساندم تصمیم گرفتم که «مرجان» را نقطه شروعی برای ساخت یک سه‌گانه درباره خشونت علیه زنان بدانم و در ذهنم دو فیلم سینمایی دیگر با موضوعات متفاوت در همین حوزه دارم که می‌خواهم بسازم. «مرجان» دغدغه‌ای اجتماعی دارد و اگر حتی دو نفر را در ناخودآگاه تحت تأثیر قرار دهد، شاید دو حادثه خشونت‌آمیز کمتر شود به همین دلیل همه امید من اول به خدا و بعد به مردم، به‌ویژه زنان سرزمین است و امیدوارم از «مرجان» حمایت شود، چون برای من مهم‌ترین چیز دیده شدن اثر است، نه مسائل مالی بلکه می‌خواهم فیلمم دیده شود تا بتواند تأثیرگذار باشد.

فرید سجادی حسینی، بازیگر:

اصولاً بیرون کاراکتر را قضاوت نمی‌کنم

جذابیت این نقش و داستان اثر برای شما چه بود؟

به نظر من جذابیت این داستان از آن جاست که به موضوع روز می‌پردازد. موضوعی که فارغ از نگاه‌های رسمی و دولتی به مسئله زن، نگاهی به جایگاه زن در جامعه سنتی ما دارد. این که اساساً دید جامعه نسبت به زن چگونه بوده و اکنون چگونه است، و چه ظلم‌ها و اجحاف‌هایی در حق زنان صورت می‌گیرد. این‌ها نکاتی بود که آقای بنی طبا در فیلم و فیلمنامه‌اش لحاظ کرده بود، و همین‌ها برای من جذابیت داشت. نقش هم البته، نقشی متفاوت بود از آن دسته نقش‌های خاکستری که لزوماً بدطینت نیست، اما به‌خاطر میزان درک و فهمی که دارد، به این صورت ظاهر می‌شود.

در پرداخت به این نقش، شما بیشتر بر چه مسائلی تمرکز داشتید؟

در واقع، من با این چالش مواجه بودم که چگونه شخصیتی را به تصویر بکشم که از یک سو فرزندش را دوست دارد اما از سوی دیگر نیز تحت تأثیر القایات و فشارهای محیط پیرامونش قرار دارد. و مسائلی مانند غیرت، ناموس، و مفاهیمی از این دست در تفکر او ریشه دارند. این شخصیت در عین حال که فرزندش را دوست دارد دچار بلاتکلیفی است و پس از تردیدهای فراوان، نهایتاً به نتیجه‌ای می‌رسد که الزاماً نتیجه درست و ایده‌آلی هم نیست.

آقای سجاد حسینی، شما خودتان پدر هستید، آیا این پدر را از جهاتی درک می‌کردید؟ به عبارتی، احساسش را درک کنید اما بر رفتارش نقد داشته باشید؟

من اصولاً شخصیت و کاراکتر را این‌طور قضاوت نمی‌کنم و زمانی که نقشی را بازی می‌کنم، آن شخصیت را صد درصد درک می‌کنم و به او حق می‌دهم، وگرنه نمی‌توانم نقش را بازی کنم و باید کاملاً باورش کنم. در واقع من از بیرون به آن نگاه و قضاوت نمی‌کنم، بلکه خودم را درون آن موقعیت قرار می‌دهم و به عنوان کاراکتر، قضاوت می‌کنم. خودم را جای آن آدم می‌گذارم و خودم در واقع کاراکتر را بر حق می‌دانم.

در مورد سکاس پایانی فیلم که بسیار تأثیرانگیز هم هست، عاملی که به تغییر تصمیم پدر می‌انجامد را چگونه

دیدید؟

همان‌طور که گفتم، این شخصیت از یک سو فرزندش را دوست دارد، به هر حال، هر انسانی ذاتاً فرزندش را دوست دارد، حتی حیوانات هم نمی‌توانند نسبت به فرزندشان بی‌عاطفه باشند اما از سوی دیگر، مسائل و فشارهای محیطی روی او سنگینی می‌کنند. هر کدام از بچه‌های او که در طول فیلم حرفی می‌زنند، نماینده یک نوع تفکر در خارج از محیط خانواده هستند. آن‌ها گویی از زبان جامعه بیرونی صحبت می‌کنند، از نگاهی که بیرون بر خانواده سایع افکنده است و در نهایت، در یک لحظه، پس از تمام کلنجارهای درونی، شخصیت به یک تصمیم می‌رسد یعنی احتمالاً محبت پدری بر تمام آن فشارهای بیرونی غلبه می‌کند و او را وادار می‌کند که قدمی متفاوت بردارد و فرزندش را تحویل بگیرد.

درباره اهمیت حمایت بازیگران پیشکسوت و صاحب نام از آثار مستقل بفرمایید.

به نظر من این موضوع خیلی روشن است و اساساً سینمای مستقل باید حمایت شود. حضور در این‌گونه پروژه‌ها ضروری است و باید پایه‌های سینمای مستقل در فضای سینمایی کشور محکم‌تر شود. به‌طور کلی، ما باید از هنر مستقل حمایت کنیم نه فقط در سینما، بلکه در سایر عرصه‌ها نیز به همین

شکل است... باید اجازه دهیم این فضاها رشد کنند و کار خود را ادامه دهند. به نظر من، درست‌ترین مسیر است.

منظورم از طرح این پرسش، این بود که برخی از هنرمندان باتجربه و معتبر شاید به پروژه‌های مستقل اعتماد نکنند و بگویند که این پروژه‌ها پایه‌های محکمی ندارند؛ بنابراین نخواهند اعتبارشان را برای چنین آثاری خرج کنند. به همین دلیل، حضور شما و هنرمندانی مانند شما اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند؛ چون کمک می‌کنید این آثار مسیرشان را حرفه‌ای‌تر طی کنند.

بله در واقع پاسخ سوال را خود شما هم دادید و نظراتان هم درست است. در واقع، هنرمندانی که تأثیرگذاری بیشتری در سینما دارند، باید بخشی از وقت و انرژی‌شان را به سینمای مستقل اختصاص دهند و از آن حمایت کنند تا این جریان جانی بگیرد و رشد کند.

